

но хърватскѣ-тѣ земѣ и Кроациѣ, като ѣж пріема въ смьсъла на Константина Богранороднаго, т. е. като разумѣва подѣ нея часть отѣ сегашня Истрія, сичко-то приморье, часть отѣ Кроація и Далмація до рѣка Нерета и съ съѣдни-тѣ островы.

По-послѣ П. I. Шафарикъ въ послѣднѣе-то си съчиненіе „за порѣкло-то и отечество-то на глаголица-та (über den Ursprung und die Heimath des Glagolitismus.) издадено въ Прага въ 1858 г., съ утвърдителны догачочны доказателства, отдава първо-то глаголитско съставянье на изобрѣтателныя светы-Кирилловъ геній, когато, наскоро слѣдъ общо-то покръщанье на Българи-тѣ (862 г.), щялъ той да преведе св. писаніе на старобългарскы. Въ туй-си съчиненіе на 7-ма стран. 13 парагр. той въ заключение говори: „първый основатель на глаголица-та не былъ единъ книжьевникъ оріенталистъ, който чърпалъ тѣзи азбукѣ изъ финиційска-та и иеврейско-самарянска-та писменность...: слѣдователно такъвзи книжьевникъ оріенталистъ, като изобрѣтатель на глаголска-та азбука, изъевява-са да не былъ ученный-тѣ писачь (философъ) Константинъ, тълкователь-тѣ на Соломоновы-тѣ списанія, благовѣстителъ-тѣ на Сарацины-тѣ и Хазары-тѣ и поборный-тѣ преодолѣтель надъ иеврей-тѣ въ религіозны-тѣ препирни съ тѣхъ.“

За съществуванье-то на по-дълбока (отѣ Шафариково-то мнѣніе) глаголитска древность Копитаръ и Григоровичъ са-силятъ да докажѣтъ, че глаголица-та въ бытіе-то си не много по-древня и по-първа отѣ кирилица-та. Туй тѣхно мнѣніе сподѣля